

ΤΕΛΕΤΗ ΛΗΞΕΩΣ ΤΩΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΩΝ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΚΑΤΗΧΗΣΕΩΣ.

[24.6.2019]

Σκέψεις από τον εκπρόσωπο των Εισηγητών κ. Λαυρέντιο Δελλασούδα.

Θεοφιλέστατε, πανοσιολογιότατοι, αιδεσιμολογιότατοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ να μου επιτρέψετε να απευθυνθώ στα πρόσωπα για τα οποία πραγματοποιείται η σημερινή τελετή.

Αγαπητές και αγαπητοί εν Χριστώ αδελφές και αδελφοί, χάριτι Θεού και με την βοήθεια των διδασκάλων σας ολοκληρώσατε την προπαρασκευή σας για την ανάληψη του έργου του κατηχητού, έχοντας αφιερώσει προς τον σκοπό αυτό επί πολλούς μήνες μία ημέρα την εβδομάδα.

Αφιερώσατε μία μεγάλη χρονική περίοδο, την οποία πολλά άλλα πρόσωπα θα χρησιμοποιούσαν για διάφορες ενασχολήσεις αποβλέποντας κυρίως στο καθ' οιονδήποτε τρόπο ατομικό όφελος. Ένας τέτοιος στόχος θα μπορούσε, π.χ., να είναι η απόκτηση ενός τίτλου για την αύξηση των εργασιακών προσόντων εν όψει κατάληψης μιας θέσης στην αγορά εργασίας. Αντί λοιπόν τέτοιου είδους ενασχολήσεων επιλέξατε να αφιερώσετε την ημέρα αυτή στην προετοιμασία σας για την παροχή βοήθειας προς τους νέους ανθρώπους προκειμένου να γνωρίσουν την χριστιανική διδασκαλία και την σύμφωνα με αυτή καθημερινή χριστιανική πράξη.

Πρόκειται για ένα έργο με μεγάλη κοινωνική αξία και κατά συνέπεια εξαιρετική χρησιμότητα, η οποία γίνεται κατανοητή, εάν αναλογιστούμε:

(α) Ποιο ήταν το κίνητρο τής απόφασής, το οποίο και θα αποτελεί στο εξής την ταυτότητα της δράσης σας και το κεντρικό μήνυμα των όσων θα προσπαθήσετε να μάθουν και να κατανοήσουν οι μαθητές των κατηχητικών σχολείων. Διότι το κίνητρο αυτό δεν είναι ή δεν μπορεί να είναι άλλο από την Καινή [με αι και όχι με ε], δηλαδή την νέα Εντολή τής Αγάπης.

Της αγάπης την οποία ο τριαδικός Θεός κατά θείαν οικονομίαν έδειξε, δείχνει και θα δείχνει εμπράκτως προς τον άνθρωπο. **Διότι:**

-εν ονόματι της αγάπης δημιούργησε τον άνθρωπο κατ' εικόνα Του,

-εν ονόματι της αγάπης δίδεται η ελευθερία διατήρησης του Καλού, δηλαδή τής ζωής εν τω καλώ ή αντιθέτως επιλογής τού κακού, δηλαδή τού θανάτου,

-εν ονόματι τής αγάπης ο Υιός τού Θεού θυσιάζεται για να σώσει τον πεπτωκότα άνθρωπο, διδάσκοντας παράλληλα με το παράδειγμά Του ότι η αγιαστική πορεία προς το κατ' εικόνα και καθ' ομοίωση συνιστά θυσία για τον Άλλο.

(β) Εάν αναλογιστούμε ποιες είναι οι κρατούσες αντιλήψεις στον χώρο τής Παιδείας

σήμερα. Διότι σύμφωνα με τις αντιλήψεις αυτές και για "άγνωστους" λόγους προοδευτικά και συστηματικά οι πηγές και τα μέσα διδασκαλίας όλων όσων συνιστούν την χριστιανική διδασκαλία και πράξη δεν αποκλείονται απλώς από το αντικείμενο της κατά σύστημα εκπαίδευσης, αλλά υποκαθίστανται με ποικίλα ιδεολογήματα τής λεγόμενης παγκοσμιοποίησης. Υποκαθίστανται με μεταλλαγμένες και

ομογενοποιημένες ιδέες και κατ' αναλογία προς τα φυσικά προϊόντα, όπως π.χ. είναι το συνθετικό φρούτο της «πανθησκείας».

(γ) Τέλος, εάν αναλογιστούμε ποια είναι πλέον τα χαρακτηριστικά τού μαθησιακού αγαθού.

Διότι σήμερα το αντικείμενο της κατά σύστημα εκπαίδευσης προσανατολίζεται μεν στην φαινομενικά ορθή επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση, πλην όμως δεν υπακούει παράλληλα στην αναγκαιότητα συνύπαρξης των ανθρώπων σύμφωνα με διαχρονικές πνευματικές αξίες και όχι με παροδικές υλικές.

Επομένως, το έργο σας αποκτά πλέον προοδευτικά μια άλλη θέση στην όλη αγωγική διαδικασία, αφού –όπως όλα δείχνουν– τείνει να αποτελέσει την κύρια προφορική πηγή διδασκαλίας των νέων ανθρώπων για ό,τι αφορά στην έννοια της χριστιανικής ταυτότητας και την συνειδητοποίηση τής ταυτότητας τού χριστιανού.

Στο πλαίσιο αυτό θα λειτουργείτε πλέον ως η γαλακτοτρόφος των νέων ανθρώπων, η οποία θα τους διατρέφει με το μητρικό γάλα που προσφέρεται χωρίς ανταλλάγματα από την μητέρα Εκκλησία μας και όχι με τις κονσέρβες που φέρουν τις δελεαστικές διαφημιστικές ετικέτες τής παραπληροφόρησης. Τέτοιου είδους πληροφορίες, ενώ ζητούν να σέβασαι την πίστη τού άλλου, διότι όλα τα μητρικά γάλατα έχουν την ίδια διατροφική αξία, παραδόξως έρχονται και ζητούν να απαρνηθείς και να απορρίψεις κατ' εξαίρεση μόνο το γάλα τής δικής σου μητέρας και να τρέφεις με το προϊόν τής φανταχτερής κονσέρβας.

Με την μεθόδευση αυτή ο σκοπός της Αγωγής αρχίζει να επηρεάζεται και να παρακολουθεί τις εκάστοτε ισχύουσες αντιλήψεις, οι οποίες έχουν ως κριτήριο το ατομικό ή το «εταιρικό» όφελος και όχι το υπερατομικό ή το συνολικό και ως μέσο επίτευξης τέτοιων στόχων την εκπαίδευση και κατάρτιση. Όμως η απλή μετάδοση γνώσεων δεν συνεπάγεται μόρφωση. Εάν δεν συνυπάρξει αξιακό σύστημα, η εκπαίδευση και η κατάρτιση αποτελούν απλή μάθηση γνώσεων και δεξιοτήτων.

Απέναντι σε αυτές τις αντιλήψεις έρχεται η κατά την χριστιανική διδασκαλία αγωγή η οποία έχει ως σημαία της την ισότητα και τη διακονία τής αγάπης.

Το οικουμενικό ευαγγέλιο περί ισότητας εν Χριστώ Ιησού, το οποίο ακούστηκε πριν από 2000 χρόνια, χωρίς οποιοδήποτε άλλο μήνυμα –όσο "παγκόσμιο" και αν είναι– να μπορεί να το υποκαταστήσει ή να το ανατρέψει, για μεν τον χριστιανό υπηρετείται με την Πνευματική και Φιλανθρωπική Διακονία και Θυσία για δε τους λοιπούς μεταφράζεται ή παρερμηνεύεται και ενεργείται με την φαρισαϊκή ελεημοσύνη και την συμφεροντολογική χορηγία, ιδιαίτερα σήμερα που το πρόβλημα τής κοινωνικής ένταξης και ενσωμάτωσης ομάδων αλλοεθνών και αλλοθρήσκων αποτελεί καθημερινή αναγκαιότητα.

Μετά τα όσα ελέχθησαν και προκειμένου να είμαι συνεπής απέναντι στον προβλεπόμενο από το πρόγραμμα χρόνο, κλείνω εδώ προσθέτοντας ως επωδό τα εξής.

Η Καινή εντολή τής Αγάπης [Ιω. 13, 34. Ματθ. 25, 31-46, Ύμνος της Αγάπης: Α΄ Κορ. 13, 1- 13], δεν γίνεται αντιληπτή ως ένα απλό συναίσθημα της αγάπης, αλλά ως στοιχείο της ύπαρξής μας, χωρίς υπερηφάνεια και ιδιοτέλεια, με την ανοχή και την κατανόηση του Άλλου, με την εμπιστοσύνη στον Άλλο, με την υπομονή και την αυτοθυσία, με την αποδοχή και την εφαρμογή τής Αναλογικής Συμπληρωματικότητας [<https://meallamatia.gr/synistoses-kai-proektaseis-tisisotitas-endeiktika-paradeigmata/> για την οποία μλήσαμε και στο μάθημά μας [http://www.apostolikidiakonia.gr/gr_main/catehism/kathxhsh.asp?content=content&main=videoCatehism_Paidagogika.htm].

Άρα, όπως ο Θεός έδωσε την αγάπη του στον άνθρωπο δια της θυσίας τού Ιησού Χριστού έτσι και ο χριστιανός δίνει με τη δική του θυσία την αγάπη του στον χρείαν έχοντα (όπως π.χ. τα Πρόσωπα με Αναπηρία) για να γνωρίσει και αυτός με την σειρά του ότι αυτή η αγάπη δεν είναι ελεημοσύνη αλλά σύμβολο γνώσης του ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΤΟΥ.

Ομότιμος καθηγητής ΕΚΠΑ
Λαυρέντιος Γ. Δελλασούδας